

Referat fra Rotarymøte 05.11.2019

1. President Dagny ønsket velkommen til kveldens møte.
  - 3 minutter

Øyvind minnet om yrkes- og utdanningsmessa den 12.11. med rigging fra kl 16 00, messe kl 18 00 – 20 00 og rydding fra kl 20 00. Øyvind oppfordret flere til å melde seg på, da det fortsatt var behov for både vakter og verter under selve messearrangementet.
2. Det ble også minnet om at det også i år blir grytevakt for Frelsesarmeen og at de som melder seg, vil bli kontaktet av Frelsesarmeen mht. tid og sted.
3. Egoforedrag

Knut Holen er nytt medlem hos oss, men har vært rotarianer i mange år på Øvre Romerike. Knut er i dag pensjonert politimann og bosatt på Kongsvinger. Han er født i 1945, oppvokst på Roverud ved Prestegårdstjernet, tråkket sine barnesko på Brøderud skole, var særdeles aktiv på fritiden med skihopping, bandy og ikke minst fotball, alt sammen i altnuligklubben Brane. Ble så hentet til KIL hvor han spilte både junior- og seniorfotball og var sågar med å spille KIL opp fra 5. til 3. divisjon.

Etter av avsluttet skolegang på Øvrebyen, ble det befalsskole innen Luftvernartilleriet hvor Knut endte opp som troppsjef på Andøya. Derfra gikk det videre til Politiskolen i 1966 og en særdeles lang og innholdsrik karriere innen politietaten. Etter endt politiutdannelse søkte han seg inn ved ordensavdeling i Oslo og ble etter hvert som motorsykkelist i trafikkpolitiet. Etter en ulykke med motorsykkel, havnet Knut så i den da nyopprettede narkotika avsnittet som spaner i 1972.

Etter flere år som vellykket spaner, ble Knut så i 1977 sendt til USA på lederutdanning etter en særdeles truende og skremmende episode på Stovner hvor politiet ved en razzia (som Knut var med på) kom over en ferdig oppgravd grav med gravstein merket med Knuts navn, fødselsdato og dødsdato. Etter endt USA-opphold bar det tilbake til Narkotikaseksjonen hvor Knut til sammen var i 14 år med kun et lite opphold Ullensaker lensmannskontor. Her var han bla. ansvarlig for etableringen av Uropatroljen på oppdrag for Arne Huse. Han sendte meg til København der man hadde gode erfaringer med denne typen arbeid. Uropatroljen ble opprettet, og Knut ble daglig leder – inntil så ble spaningssjef og avdelingssjef i 1982.

I 1985 ble Knut så NK ved Narkotika-seksjonen under Truls Fyhn. Da jeg var spaningssjef fikk jeg et notat fra kollega, Eirik Jensen. Han var kjent som en aktiv og pågående politimann med gode resultater. I notatet foreslo han et bedre samarbeid mellom Narkotikaseksjonen og ordensavdelingen, både for at politiet skulle bli mer effektive og for å motivere ordensavdelingens folk. Med bakgrunn i dette motiverte Knut både Arne Huuse og kollega Kolbjørn Skjervengen ved ordensavdelingen for en slik ordning, og takket være Eirik Jensen ble det slik.

Mens Knut var spaningssjef ble han beskyldt for korrupsjon, og ble på bakgrunn av dette hemmelig etterforsket av en tjenestemann og en jurist fra påtaleapparatet, uten av mine foresatte visste noe om det. Dette hadde sammenheng med en stor heroinsak og det hadde kommet inn tips om at Knut hadde fått penger av hovedmannen som satt fengslet i Pakistan. Pengene skulle ha kommet via en sveitsisk bank. Saken gikk sterkt innpå Knut, men ble blankt Frifunnet og saken ble avvist som blankt tøv. Hele situasjonen ved Politihuset var så turbulent, at Knut valgte å slutte og begynte for meg selv med inkasso og kjøp og salg av eiendom. Han søkte permisjon, men slo seg aldri til ro med dette, og en av sine lykkeligste telefoner fikk han en høstkveld i 1989, da fungerende kriminalsjef Magnar Aukrust ville ha ham tilbake igjen i politiet fordi han ønsket å opprette en spesialgruppe ved spaningsavsnittet. Knut ba om betenkningstid,

men sa ja to dager etter – til stor fortvilelse for Willy Haugli. Han hadde nemlig fått ansettelsesstopp av Justisdepartementet som Aukrust ikke visste om. Han ble da ansatt som politibetjent under administrasjonssjef Kjell Grobe. Etter en tid ble han kalt opp til Arne Huuse som ville ha ham til å lede en korrupsjonssak i Oslo kommune. Han ble overført til Økonomiseksjonen som fungerende førstebetjent. Etter noen måneder søkte Knut stasjonssjefstillingen ved Økern politistasjon og fikk denne. Senere flyttet den til Stovner, hvor Stovner-modellen ble til. Knut var der stasjonssjef i til sammen fem år.

I 1994 fikk Knut i oppgave å opprette Etterretningsseksjonen i Politihuset. Gjennomførte dette, og ble så sjef ved Etterretningsseksjonen. Ble igjen oppringt av Arne Huuse som ville ha ham til Kripos for å opprette en nasjonal etterretningsenhet og justere Kriposorganisasjonen. Knut ble fast ansatt der, og satt senere i en stabsfunksjon og fungerte som NK ved Kripos i flere sammenhenger.

Knut hadde planer om å pensjonere seg i 2002, men den gang ei. Arne Huuse ringte meg nok en gang en søndag kveld, og ba meg møte hos politidirektør Ingelin Killengreen dagen etter. POD vil ha meg til å opprette ASITRANS som senere ble Politiets utlendingsenhet (PU). Den som stod bak var justisminister Odd Einar Dørum. Jeg klarte ikke å si nei. Etter etableringen av PU ble Knut utnevnt som politimester, men ønsket å slutte før jeg ble 60 år og pensjonerte seg i 2005.

Av saker som har preget Knut gjennom en lang karriere nevner han flyulykken på Svalbard hvor 140 mennesker mistet livet. Den andre saken er Orderud-saken som har plaget ham og plager ham fortsatt fordi den aldri har blitt oppklart. Vi vet ikke hvem som drepte de tre. Knut tillot seg å ta kontakt med privatetterforsker Tore Sandberg som bor på Kløfta, og spurte om å få gjennomgå det puslespillet han har jobbet med i ca. sju år. Han håper at saken vil bli gjenopptatt, fordi jeg mener at uskyldige er blitt dømt.

På hjemmebane hadde Knut en krevende situasjon etter at han og kona i 1974 fikk en datter med store hjerneskader etter en komplisert fødsel. Jobben i politiet ble fra da av veldig viktig for å holde seg oppe. De bosatte seg på Borgen hvor kona først drev kolonialforretning og senere det velkjente Gatekjøkkenet. Knut følte etter hvert at han ikke strakk til hjemme, men ønsket ikke å fortelle om sine tanker til noen. Datteren holdt dem veldig mye våken om natta da hun fikk hyppige epileptiske anfall. De var også ofte på sykehus med datteren for å få henne tilbake fra de sterke epileptiske anfalletene. Knut hadde vakt hos henne om natten, og hans kone om dagen. Han reiste fra nattevakt og rett på jobb i Politihuset. Knut ønsket å få datteren inn på institusjon, men dette var hans kone imot.

Etter pensjonering måtte Knut ha noe å gjøre og startet besøksgård. Han bygde 15 minitømmerhus og anskaffet 70 «husdyr» av ulike slag som fasaner, ender, gjess, struts, ponni m.fl. I 2012 solgte han alle dyrene og overførte eiendommen til sønnen og flyttet for seg selv i leilighet på Strømmen. I 2013 forsøkte Knut å begå selvmord, men ble ved en tilfeldighet reddet i siste liten. Han har kommet seg på fote igjen, har det bra og fungerer nå som støttekontakt for suicidale.

Kona fikk kreft og utposninger på hovedpulsåren til hjertet og døde 19. september 2014. Knut fant henne død i hagen hjemme.

Mens Knut bodde på Strømmen traff han en ny dame og giftet seg og flyttet til Jessheim, men ble senere skilt og har nå flyttet til Kongsvinger. Han trives gått her og har fortsatt god kontakt med den tidligere guttegjengen fra Brøderud, som har sine faste årlige treff i Oslo.

Referent: Werner